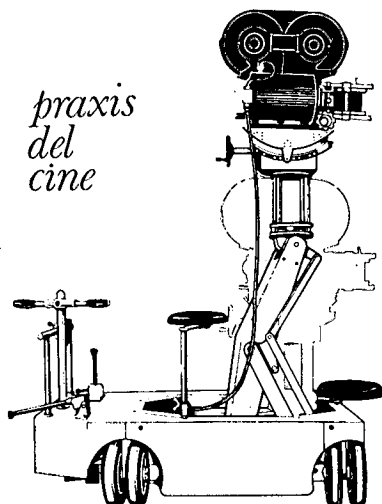

CINEMA

NOËL BURCH

EDITORIAL FUNDAMENTOS

J. Borrell Garciapons

Títol: PRAXIS DEL CINE.

Autor: Noël Burch.

Col·lecció: "Arte" - Sèrie Cine

Editorial: Fundamentos.

Preu: 125 pessetes.

Noël Burch, —nord-americà resident a França des de l'any 51—, planteja una anàlisi teòrica del cinema mitjançant la praxis —raccord, canvi d'eix, flash-back, ralenti...—.

El llibre és de molta utilitat per al cineòfil, cineclubista i també per al futur realitzador. Aquest trobarà a faltar pàgines (1), sobretot si ja té uns coneixements bàsics. Els altres notaran la manca d'un petit índex terminològic (2).

L'autor es manifesta clarament partidari de Robert Bresson, Marcel Hanoun, ("une simple histoire"), Jean Renoir, Alain Resnais, Alain Robbe-Grillet, Jean Luc Goddard... I no amaga el seu desacord amb els "macmahonistes" —partidaris incondicionals d'Otto Preminger, Fritz Lang, Joseph Losey i Raoul Walsh—.

El sistema eminentment pedagògic emprat per Burch tot al llarg dels seu llibre fa que hi puguem "xupar" uns coneixements i, a la vegada, si més no, fer-lo servir de llibre de consulta.

Normalment agafa un film, una seqüència o uns plans determinats, i els esmicola per tal d'analitzar-los recolzant-se en unes tècniques que, tard o d'hora, farà passar pel sedàs de la teoria: una teoria dialèctica, no en el sentit hegelian —com ell mateix ens diu—, sinó en un sentit estructural en funció d'uns paràmetres cinematogràfics.

La corba d'interès a la primera i segona part va "in crescendo". L'autor aconsegueix de mantenir un constant equilibri entre els diferents aspectes, diguem-ne teòric-pràctics, que tracta. La seva visió analítica ens fa reanalitzar molts detalls —de muntatge, enquadrament, contrast, color... moviment—, que potser havien rel·liscat per nosaltres d'una manera exageradament senzilla.

Molta terminologia cinematogràfica que cal saber (2).

La tercera part decau una mica allà on es refereix a "funcions del alea" (3). Comença a perdre's en un oceà d'explicacions no massa clares i poc concretes.

A "estructuras de agresión", diu coses molt interessants però es queda a mig camí. Les tècniques actuals d'agressió concretades en un mitjà d'expressió tribal com són el teatre i el cinema, estan més avançades —i per tant depurades—, de com manifesta Burch.

L'última part, com molt bé ho indica el seu títol, no és res més que un petit assaig a nivell de l'argument. (Torna a pujar la corba). Ens parla de conceptes més generals relacionats directament amb l'estructura del film.

L'índex especifica poca cosa; però, si més no, aconsegueix de donar una idea bastant clara i esquematitzada de les quatre parts de "Praxis del cine".

Índex:

I. ELEMENTS DE BASE.

1. Com s'articula l'espai-temps.
2. **Nana** o els dos espais.
3. Plàstica del muntatge.

II. DIALECTIQUES.

4. Repertori d'estructures simples.
5. Absència de dialèctica, dialèctiques complexes.
6. De la utilització estructural del so.